

Asia: VN/538/2019-422

Ehdotukset jätealan asetuksiksi (EU:n jätesäädöspaketti)

Jätehuollon järjestämistä koskevat yleiset vaatimukset (luku 2)

- Tähän voitte kirjoittaa lausuntonne ehdotetun jäteasetuksen luvusta 2 ja sen perusteluista.

10§, 1 momentti kohta 7: vaatimus muiden kuin bio- ja sekajäteastioiden puhdistamisesta vähintään kerran vuodessa on ylimitoitettu. Kaikkien astioiden kategorinen peseminen vuosittain veisi merkittävästi resursseja saavutettavaan hyötyyn nähden, lisäksi liikennöintiä pisteillä ja nostaisi turhaan pakkausten tuottajavastuusta aiheutuvia kustannuksia. Tämän sijaan keräyksen järjestäjä on syytä velvoittaa seuraamaan astioiden siisteyttä ja puhdistamaan astiat tarvittaessa.

24§: Kannatamme vahvasti ehdotusta, jonka mukaan jätedirektiivissä esitettyjä yhdyskuntajätteen kierrätystavoitteita ei kiristetä kansallisesti. Direktiivin mukaisten tavoitteiden saavuttaminen on harvaan asutussa Suomessa merkittävästi haastavampaa kuin useimmissa muissa jäsenmaissa. Lisäksi uusi kierrätysasteen laskentatapa kiristää tavoitteita tavalla, jonka tarkkaa merkitystä ei vielä tunneta.

Jätteiden erilliskeräys ja hyödyntäminen

30§ (käyttämättömien elintarvikkeiden luovuttaminen uudelleen jakeluun): Yrityksillä tulee olla mah-dollisuus tehdä yhteistyötä käyttämättä jääneiden elintarvikkeiden luovuttamisen osalta vain sellaisten toimijoiden kanssa, jotka noudattavat relevantteja säännöksiä ja ohjeita sekä yhdessä sovittuja pelisääntöjä. Lisäksi tarkastelussa tulee huomioida toimintaa koskevat ympäristö- ja taloudelliset vaikutukset. Elintarvikealan toimijoiden velvollisuus käyttämättä jääneiden elintarvikkeiden kohdalla tulisi asetuksessa rajata koskemaan ainoastaan rekisteröityjä yhdistyksiä tai yrityksiä (ml. koulutus-toiminta), jotka oman toiminnan kautta ovat velvollisia kiinnittämään erityistä huomioita elintarvike-turvallisuuteen ts. rajaisimme pois luovuttamisen yksityishenkilöille. Kaupan tulee voida edellyttää, että ruoka-apua vastaanottava taho on Ruokaviraston rekisterissä

oleva ruoka-aputoimija, joka muiltakin osin noudattaa Ruokaviraston ohjeita. Tämä vastaa muun muassa PTY:n jäsenyrityksilleen tekemää ohjeistusta.

Elintarviketoimijoille ml. kauppa ja ravintolat on ruokahävikin vähentämiseen tähtävä yhteistyötä myös muiden tahojen kuin ruoka-aputoimijoiden kanssa. Hävikkiuhan alla olevia hedelmiä luovutetaan esimerkiksi ravintoloissa ja kaupoissa myytävien smoothieiden raaka-aineeksi.

Esitämme pykälään tätä koskevaa lisäystä, alla boldattuna:

Käyttämättömien elintarvikkeiden luovuttaminen uudelleenjakeluun Elintarvikelain (297/2021) 5 §:n 1 momentin 1 kohdassa tarkoitetun elintarvikealan toimijan on luovutettava käyttämättä jääneet elintarvikkeet uudelleenjakeluun ensisijaisesti ihmisravinnoksi, jos se voidaan tehdä elintarviketurvallisuutta vaarantamatta, kustannustehokkaasti ja ympäristön kannalta tarkoituksenmukaisesti. Elintarviketurvallisuuden varmistamiseksi luovuttava taho voi edellyttää elintarvikkeita vastaanottavilta toimijoilta asianmukaisia sitoumuksia toiminnassa noudatettavista menettelytavoista.

Pykälässä käytetty termi "käyttämättä jääneet elintarvikkeet" on syytä määritellä, jotta on selvää mitä elintarvikkeita luovutusvelvollisuus koskee. Rajanvedon esimerkiksi elintarvikejätteeseen tulisi olla selvä eivätkä tämän tulisi koskea jätteeseen päätyvää elintarviketta. Kyseessä ei ole käyttämättä jäänyt elintarvike, jos myynnistä poistettu elintarvike toimitetaan edelleen elintarvikkeen raaka-aineeksi.

Lisäyksen johdosta esitämme asetuksen perustelumuiotioon seuraavaa lisäystä:

"Käytännössä elintarvikkeita luovuttavilla tahoilla on oikeus valita yhteistyötahonsa ja edellyttää niiltä elintarviketurvallisuuden noudattamista (säännökset ja ohjeet, kuten Ruokaviraston ohjeet ruoka-aputoimijoille) sekä käytännön menettelytapoja (esim. elintarvikkeiden luovuttamisen ajankohta) koskevia sitoumuksia. Lisäksi käyttämättä jääneiden elintarvikkeiden luovuttamisen tulee olla koko-naisharkinnalla tarkoituksenmukaista kustannustehokkuus ja ympäristö huomioiden. Jätteeksi päätyvä elintarvike ei vastaa pykälässä määriteltyä "käyttämättä jäänyttä elintarviketta."

Luonnoksessa on otettu jätedirektiiviä tiukempi linja liittyen käyttämättä jääneiden elintarvikkeiden toimittamiseen uudelleenjakeluun ensisijaisesti ihmisravinnoksi. Direktiivin lähtökohtana on kannustaa elintarvikkeiden lahjoittamiseen ja muuhun uudelleenjakeluun ihmisten ravinnoksi, siten että etusijalle asetetaan ihmisravintona käyttö eläinten rehuna käyttöön ja sellaiseen uudelleenkäsittelyyn nähden, jossa tuotetaan muita kuin elintarvikkeita.

Emme näe asianmukaisena ottaa jätedirektiiviä tiukempaa velvoittavaa linjaa, sillä Suomessa jo tällä hetkellä elintarviketoimijat tekevät laajaa yhteistyötä erilaisten toimijoiden kanssa, jotta elintarvikkeet eivät päätyisi jätteeksi. Myymättä jääneitä elintarvikkeita annetaan toimipaikoista joka viikko useille sadoille yhteistyökumppaneille.

Toimipaikkojen kannalta tärkeimmät ennaltaehkäisevät toimenpiteet ovat valikoimien suunnittelu ja asiakaskysynnän ennustaminen. S-ruokakaupoissa hävikkiä minimoidaan myös ilta-alelle, jonka aikana vanhentuvat elintarvikkeet myydään 60 % alennuksella. Näiden toimenpiteiden ansiosta S-ryhmän vuotuinen myymättä jääneen hävikin määrä on 1,4 % myynnistä, joka sekin pyritään aina lahjoittamaan ensisijaisesti hyväntekeväisyyteen. Ruokahävikki on vähentynyt 21 % vuodesta 2014. S-ryhmän ruokakaupoista 80% on hyväntekeväisyyskumppani, joka jakaa ruoka-apua omien resurssiensa mukaisesti. Vastaavasti ravintotoimiala tekee kattavaa yhteistyötä mm. ResQ -palvelun kanssa.

Mikäli elintarvikkeita ei voida luovuttaa ihmisravinnoksi, ne ohjataan hyötykäyttöön. Biojätteeksi pää-tyvät elintarvikkeet hyödynnetään kompostoinnissa, biopolttoetanolina tai -kaasuna. Yli 100 S-ryhmän myymälää luovuttaa hyväntekeväisyysjärjestöille kelpaamatonta ruokahävikkiään (etenkin leipäjätettä) raaka-aineeksi bioetanolin valmistukseen. Bioetanolia sisältävää polttoainetta (Eko E85) myydään S-ryhmän ABC-aseilla. Toimipaikoistamme ei mene elintarvikejätettä kaatopaikalle.

35§ (Elintarvikealan toimijan kirjanpito- ja tiedonantovelvollisuus elintarvikejätteestä): Pykälässä esitetään, että elintarvikejätteestä on mahdollisuuksien mukaan annettava arvio jätteenä käytöstä poistetun syömäkelpoisen elintarvikejätteen määrästä. Ravintola-toimialalla tällaisen arvioin tekeminen on käytännössä mahdotonta, johtuen toiminnan luonteesta. Myöskään päivittäistavarakaupan yritykset eivät voi todellisuudessa antaa kyseistä arviota ja maininta arvio sisällyttämisestä toimijan kirjanpitoon tulisikin poistaa. Lakiesityksessä esitetty kirjaamisvelvollisuus toisi mukanaan vain ylimääräistä työtä ja hallinnollista taakkaa lisäten kustannuksia, mutta ei vaikuttaisi hävikin määrään tai jätteiden vastuulliseen käsittelyyn.

Käytännössä kauppa poistaa hyllyiltään myyntikelvottomia elintarvikkeita säännöllisesti. Joskus niitä voi perustellusti pitää vielä syömäkelpoisina, mutta kyseessä on tulkinta, johon ei ole olemassa selviä kriteereitä. Parasta ennen -päivämäärän jälkeen elintarvike voi olla syömäkelpoinen, mutta kaupan työntekijä ei voi tietää sitä ilman aistinvaraista arviota, joka sekin antaa jokseenkin epävarman tuloksen. Vastaavasti vioittuneet kasviksien syömäkelpoisuutta on hyvin vaikea arvioida aistinvaraisesti. Kaupan työntekijöillä ei ole käytännössä mahdollisuutta esimerkiksi maistaa hyllyltä poistettua elintarviketta, eikä työnantaja voi sitä myöskään edellyttää.

Toimipaikoikoissa seurataan jo nykyisin tarkalla tuotekohtaisella tasolla myymättä jääneitä tuotteita eivätkä taloudellisten ja ympäristösyiden takia jätä myymättä yhtään myyntikelpoista tuotetta. Lisäksi toimipaikoilla on satoja yhteistyökumppaneita ympäri Suomen, jotka noutavat omien aikataulujensa mukaisesti myymättä jääneitä tuotteita myymälöistä ja ravintoloista. Näitä

aikatauluja ei tuotteita myynnistä poistettaessa ja kirjattaessa aina välttämättä tiedetä. Kaupat myös myyvät viimeisen myyntiajankohdan lähestyessä syömäkelpoista ruokaa ”punalaputettuna” ja jopa kilpailevat hävikin pienentämisessä.

S-ryhmän vuotuinen myymättä jääneen hävikin määrä on 1,4 % myynnistä, joka sekin pyritään aina lahjoittamaan ensisijaisesta hyväntekeväisyyteen. Ruokahävikki on vähentynyt 21 % vuodesta 2014. S-ryhmän ruokakaupoista 80% on hyväntekeväisyyskumppani, joka jakaa ruoka-apua omien resurssiensa mukaisesti. Vastaavasti ravintotoimiala tekee kattavaa yhteistyötä mm. ResQ -palvelun kanssa.

Syömäkelpoisen ja syömäkelvottoman elintarvikehävikin erittely ei palvele ruokahävikin vähentämistä päivittäistavarakaupan myymälöissä tai logistiikkatoiminnoissa, joten sitä ei tulisi niiltä edellyttää.

Jätteiden erilliskeräys ja hyödyntäminen (luku 4)

Tähän voitte kirjoittaa lausuntonne ehdotetun jäteasetuksen luvusta 4 ja sen perusteluista

-

Kirjanpito jätteistä, siirtoasiakirja ja viranomaiselle toimitettavat tiedot (luku 5)

•**Tähän voitte kirjoittaa lausuntonne ehdotetun jäteasetuksen luvusta 5 ja sen perusteluista.**

41§ (siirtoasiakirjaan merkittävät tiedot): asetusehdotuksesta tai sen perustelumuistiosta ei käy ilmi perusteluita siirtoasiakirjan ajoneuvon rekisteritunnuksen merkintävaatimukselle. Rekisteritunnus ei ole tarvittavaa tietoa paristo- ja akkujättemäärien raportoinnissa viranomaiselle. Paristo- ja akkujätteen keräysjärjestelmässä siirtoasiakirja on yhdistetty kuljetuspalvelut toteuttavien yritysten rahtikirjoihin, ja ne laaditaan noutotilauksen yhteydessä vähintään vuorokausi etukäteen hetkenä, jolloin ajoneuvon rekisterinumero ei ole tiedossa. Siirtoon voi myös osallistua useita ajoneuvoja, eikä tieto- ja kuljetuksen aikana pystytä sähköisesti siirtoasiakirjoihin täydentämään. Koska siirtoasiakirjan laatimisen laiminlyönti on laiminlyöntimaksulla sanktioitu teko, esitämme että mikäli ajoneuvon rekisteritunnuksen edellyttämiselle ei ole painavaa perustetta, muutetaan sen merkitsemisvelvollisuus vapaaehtoiseksi.

Yleisesti kaiken ei-välttämättömän tiedon keruuta tulee suuresti välttää. Yksin kaupan pisteitä, joista kannettavia akku- ja paristojätettä haetaan tuottajayhteisön toimesta, on noin 10 000 kappaletta, mikä kertoo tarvittavien siirtoasiakirjojen hallinnoinnin työtaakasta. Paristo- ja akkujätteiden pisteiden lukumäärä poikkeaa suuresti hallituksen jätelakiesityksen 40/2021 vp s. 53 esitetystä arviosta, jonka mukaan siirtoasiakirjavelvollisuus koskisi ”muutamaa tuhatta jätteen haltijaa/käsittelijää”.

Muut asetuksen säännökset

•Tähän voitte kirjoittaa lausuntonne ehdotetun jäteasetuksen muista säännöksistä ja niiden perusteluista.

-

Valtioneuvoston asetukset ympäristönsuojelusta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta, PCB-laitteistojen käytön rajoittamisesta ja PCB-jätteen käsittelystä annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta sekä viranomaisten suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta

Tähän voitte kirjoittaa lausuntonne ehdotetuista muutoksista ympäristönsuojelusta, PCB-laitteistojen käytön rajoittamisesta ja PCB-jätteen käsittelystä sekä viranomaisten suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista annettuihin asetuksiin sekä niiden perusteluista.

-

Valtioneuvoston asetus kaatopaikoista annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta

Tähän voitte kirjoittaa lausuntonne ehdotetuista muutoksista kaatopaikka-asetukseen sekä niiden perusteluista.

-

Valtioneuvoston asetus pakkauksista ja pakkausjätteistä

Tähän voitte kirjoittaa lausuntonne ehdotetusta pakkaus- ja pakkausjäteasetuksesta ja sen perusteluista.

7§ ja 8§: ehdotusta voi tulkita niin, että rekisteröityneet tuottajat vastaisivat kierrätystavoitteiden saavuttamisesta kaiken Suomen markkinoille tuodun pakkausjätteen osalta. Tämä edellyttäisi rekisteröi-tyneiltä tuottajilta merkittävästi asetusehdotuksessa esitettyjä kierrätystavoitteita korkeampien kierrä-tysasteiden saavuttamista ja nostaisi tuntuvasti lakisääteisen tuottajavastuunsa vastuunsa hoitavien yritysten kustannuksia, sekä antaisi kasvavaa kilpailuetua tuottajavastuunsa hoitamatta jättäville yrityksille. Ehdotusta tulee mielestämme muuttaa niin, että rekisteröityneet tuottajat vastaavat aino-astaan itse markkinoille tuomiensa pakkausten kierrätyksestä.

Pidämme pakkausten osalta tärkeänä, että direktiivissä esitettyjä kierrätystavoitteita ei esitetä kiristettäväksi kansallisesti.

10 §, momentti 1, kohta 3: Kannatamme kartonki-, lasi- ja metallipakkausten alueellisten vastaanot-topaikkojen minimimäärän alentamista 1 000 pisteeseen, jolloin alueellinen vastaanottoverkon on mahdollista tehokkaasti sopeuttaa laajenevaan kiinteistökeräykseen. Ehdotusta tukee Rinki-ekopisteverkoston materiaalikertymästä saatu tilastotieto edellisen viiden vuoden ajalta.

Alueellisen vastaanoton palvelutason ja tehokkuuden kannalta pidämme olennaisen tärkeänä, että alle 500 asukkaan taajamissa ja haja-asutusalueella olevien pisteiden määrää ei sidota kauppapaikkojen määrään, kuten nyt on tehty. Jos näiden pisteiden määrälle halutaan asettaa jokin minimimäärä, sen tulisi olla korkeintaan puolet kauppapaikkojen määrästä. Muussa tapauksessa merkittävä osa alueellisista vastaanottopisteistä joudutaan sijoittamaan paikoille, joissa niille ei ole juurikaan käyttäjiä. Tämä heikentäisi merkittävästi eko-pisteverkon palvelutasoa, sen kautta kerättäviä pakkausjättemääriä ja lisäisi keräyksen päästöjä.

Kauppapaikkojen määrään sidottu pistemäärävaatimus alle 500 asukkaan taajamissa tarkoittaisi, että pisteitä voitaisiin vähentää lähinnä taajamissa, missä pisteiden käyttö on suurta. Vuonna 2020 1 000 suurinta Rinki-pistettä palveli asukkaita niin kattavasti, että niihin palautettiin 91 % koko Rinki-ekopisteverkon materiaalikertymästä. Syynä lienee se, että myös harvemmin asutuilla alueilla asuvat käyvät asioimassa taajamien kaupoissa ja palauttavat samalla pakkausjätteensä siellä oleviin pisteisiin. On tärkeää, että ekopisteverkoston kattavuutta ja vastaanottopaikkojen määrää tarkastellaan sitä mukaa, kun kiinteistökohtainen keräys laajenee. Tarve vastaanottopaikkojen määrälle tulee vähenemään, kun keräys on siirtynyt ja siirtyy jatkossa yhä enemmän laajenevaan kiinteistökohtaiseen keräykseen. Siksi muovin osalta kierrätysverkostoa ei pitäisi lainsäädännöllä velvoittaa kasvattamaan 1000 kierrätyspisteeseen, vaan kierrätysverkoston laajuutta ja tehokkuutta pitäisi voida arvioida joustavasti, jotta voidaan varmistua ympäristön ja kuluttajien kannalta järkevästä ja tehokkaasta pakkausten kierrättämisestä. Myöskään Tilastokeskuksen väestötietokantaan perustuva tilastollinen tarkastelu keskimääräisestä etäisyydestä lähimpään ekopisteeseen ei tue lukumäärän kasvattamista 1000:een. Pakottavan sääntelyn sijaan kierrätysverkoston pistelukumäärä tulisi jättää kunnianhimoisiin EU-kierrätystavoitteisiin sitoutuneiden tuottajien harkintaan.

10 §, momentti 1, kohta 4: On tärkeää, että ekopisteverkoston kattavuutta ja vastaanottopaikkojen määrää tarkastellaan sitä mukaa, kun kiinteistökohtainen keräys laajenee. Tarve vastaanottopaikkojen määrälle tulee vähenemään, kun keräys siirtyy jatkossa laajenevaan kiinteistökohtaiseen keräykseen.

Tuottajille tulee jättää mahdollisuus päättää oman harkintansa mukaan alle 500 asukkaan taajamissa sijaitsevien vastaanottopaikkojen määrästä ja sijainnista. Näiden alueiden päivittäistavarakaupat ovat tyypillisesti hyvin pieniä ja niiden vaikutusalueen asiakasliikenteestä merkittävä osa suuntautuu toisiin, esimerkiksi kuntakeskuksissa sijaitseviin päivittäistavarakaupan myymälöihin.

10 §, momentti 2: käytännön materiaalisaanto on osittanut, ettei muille kuin kuluttajille tarkoitettujen vastaanottopaikkojen (yritysterminaalit) minimimäärän nosto 30:stä 60:een ole perusteltua.

12§: Tuottajien maksuosuuksien mukauttamista koskevat periaatteet ovat perusteltuja, mutta maksujen mukauttaminen vaatimusten mukaisiksi on tuottajayhteisöille haasteellinen tehtävä, joka vaatii lisää mm. tutkittua tietoa. Mielestämme periaatteita tulisi yksinkertaistaa poistamalla kohta 7 (pääl-lekkäinen kohdan 2 kanssa) ja kohta 6 tulisi poistaa (erilaisia standardeja, merkkejä ja järjestelmiä on runsaasti markkinoilla, eivätkä ne aina ohjaa edes samaan suuntaan).

19§, momentti 1: Tuottajayhteisöt ovat ilmoittaneet seurantatiedot viranomaiselle vuosittain syyskuun loppuun mennessä. Ilmoitusaikataulun kiristäminen kesäkuun loppuun on haastavaa, koska tuottajavastuullisten yritysten lukumäärä tulee kasvamaan aiemmasta. Ilmoitusajankohdan kiristämiseksi tulee olla erittäin hyvät perustelut, koska on olemassa huomattava riski, että se johtaa tuotta-jayhteisöjen sekä vastuuviranomaisen työtaakan kasvuun johtuen tilastojen tarkentumisesta kesän kuluessa.

19§, momentti 3: Momentin 1 kohtaa 1 (markkinoille tuotu pakkausmäärä) ei voi käytännössä eritellä käsittelymenetelmittäin. Osa pakkauksista ei päädy tuottajien käsittelyyn, vaan esimerkiksi sekajätteen mukana kunnallisille ja yksityisille käsittelijöille. Näin ei tuottajilla ole tietoa kaiken markkinoille tuodun pakkausjättemäärän jakautumisesta eri käsittelymenetelmiin.

Valtioneuvoston asetukset käytöstä poistettujen renkaiden erilliskeräyksestä ja hyödyntämisestä annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta, sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta, paristoista ja akuista annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta sekä romuajoneuvoista sekä vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta ajoneuvoissa annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta

Pakkausjäteasetus, perustelumuuisto

2.4. Käytettyjen pakkausten määrä (tilastojen ulkopuolelle jäävien pakkausten osuuden arviointi): sääntelyn parantuessa - miljoonan euron liikevaihtorajan poisto ja etäkaupan mukaantulo tuottajavastuujärjestelmään - paranee raportoinnin kattavuus huomattavasti aiemmasta. Raportoinnin ulkopuolelle ei enää jää merkittävää määrää tuottajia eikä arvioin-tin lisää tilastojen luotettavuutta, mistä johtuen arvioinnille ei ole järkevää perustetta. Tästä johtuen ehdotamme että tilastointi- ja raportointivaatimusten tulee koskea vain rekisteröity-neitä tuottajia ja heidän markkinoille saattamiaan pakkausmääriä.

Valtioneuvoston asetukset käytöstä poistettujen renkaiden erilliskeräyksestä ja hyödyntämisestä annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta, sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta, paristoista ja akuista annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta sekä romuajoneuvoista sekä vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta ajoneuvoissa annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta

Tähän voitte kirjoittaa lausuntonne ehdotetuista muutoksista käytöstä poistettujen renkaiden erilliskeräyksestä ja hyödyntämisestä, sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta, paristoista ja akuista sekä romuajoneuvoista sekä vaarallisten aineiden käytön rajoittamisesta ajoneuvoissa annettuihin asetuksiin ja niiden perusteluista.

Valtioneuvoston asetus paristoista ja akuista annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta

2§, 1 momentti kohta 10 (määritelmät): tuottajan määritelmä ei vastaa uuteen jätelakiin tehtyjen muutosten jälkeen tuottajan määritelmää. Ehdotamme asetuksen ko. kohdan muuttamista jätelakia vastaavaksi.

15 b § (omavalvonta): Ulkopuolisen tarkastajan vähintään kolmen vuoden välein tekemä tarkastus on mielestämme ylimitoitettu. Vaatimusten mukainen omavalvonta luo jo itsessään säännöllisen ja suunnitelmallisen valvontamekanismin sen varmistamiseksi, että tuottajavastuuta koskevat veloitteet tulevat hoidetuiksi, ja että tuotettu tieto on luotettavaa. Lisäksi jätedirektiivissä säännöllisiä riippumattomia tarkastuksia vaaditaan tehtävän ainoastaan tarvittaessa tukemaan omavalvontamekanismeja. Ehdotammekin säännöllisen pakottavan ulkopuolisen, vähintään kolmen vuoden välein tehtävän, tarkastuksen sijaan annettavan Pirkanmaan ELY-keskukselle mandaattia tarvittaessa vaa-tia ulkopuolisen riippumattoman tahon tekemää tarkastusta.

Valtioneuvoston asetus sähkö- ja elektroniikkalaiteromusta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta

5 § (Erilliskeräystä koskevat yleiset vaatimukset): uudelleenkäytön yhteydessä tulee aina huomioida tietoturvallisuusnäkökohta ja EU:n tietosuojasetuksen vaatimukset. Yhä useammissa sähkö- ja elektroniikkalaiteromussa on tallennettuna muistia, esimerkkinä jopa jääkaapit. Kaupan yritykset tarjoavat myymälöissä asiakkaillensa sähkö- ja elektroniikkalaitteiden tuottajayhteisöjen tietoturvallista data-SER-keräysastiaa. Asiakkaiden luottamusta ei missään nimessään saa heikentää niin, että luottamus muistia sisältävien sähkö- ja elektroniikkalaitteiden, kuten esimerkiksi tietokoneet, matkapuhelimet ja digikamerat, kauppa-keräyksen turvallisuuteen heikkenee ja palautusmäärät tuottajien järjestämään keräysverkostoon voivat tämän johdosta laskea.

Muuta

Tähän voitte kirjoittaa lausuntonne muista mahdollisista jätealan asetuksiin liittyvistä asioista.

-

Salminen Terhi

